

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 14/03/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 65

Trong bài học hôm trước, Hòa Thượng dạy chúng ta, người niệm Phật nhất định trong tâm chân thật phải có Phật. Chúng ta đem tâm mình biến thành tâm của Phật A Di Đà thì chúng ta tu hành sẽ có thành tựu. Nhà Phật nói: “**Phật Phật đại đồng**”, chư Phật mười phương đều đồng một tâm nguyện là cứu giúp chúng sanh, muốn tất cả chúng sanh thoát khỏi sinh tử, thăng đến thành Phật. Phật muốn chúng ta thành Phật, các Ngài không muốn chúng ta chỉ là đệ tử hay người giúp việc cho Phật.

Hiện tại, tôi phát tâm mong muốn tất cả anh linh đến thế gian này có thể phát tâm vì phát dương Phật pháp, vì chúng sanh phục vụ. Nếu chúng ta còn trẻ, chúng ta chuẩn bị có thể hệ tương lai, chúng ta phát khởi tâm này thì sẽ có những anh linh sáng suốt đến gia đình chúng ta. Đây là chúng ta định đặt cho các con của mình một sứ mệnh. Chúng ta phải thực hiện sứ mệnh thì chúng ta mới có thể định đặt sứ mệnh cho thế hệ sau, khi đó, nguyện vọng của chúng ta sẽ trở thành nguyện lực, nếu chúng ta chỉ mong ước mà không làm thì đó là chúng ta vọng tưởng. Bà Triệu Lương Ngọc mong con trở thành Tiến sĩ, Ngài Trương Mao Sâm đã thi đỗ Tiến sĩ, sau đó, bà muốn con trở thành Thánh Hiền nên bà đã học đạo Thánh Hiền, hiện tại, Bà đã vãng sanh.

Hòa Thượng nói trong lòng chúng ta chân thật có Phật thì miệng có niệm Phật hay không cũng không thành vấn đề. Nhiều người chỉ niệm Phật trên miệng nhưng trong tâm không có Phật. Tâm của Phật là chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. Ngày nay, nhiều người niệm Phật đã dần dần bị thoái tâm, họ bỏ pháp môn niệm Phật để luyện pháp giúp họ không già, không bệnh, không chết.

Hôm trước, tôi vào thung lũng thăm một số người tu hành, tôi hỏi mọi người làm được bao nhiêu tượng Phật A Di Đà, các chú nói đã làm được 2000 tượng Phật. Tôi nói đây là điều đáng mừng, nhưng tương lai nếu mọi người mang tượng Phật đến trả thì đó là dấu hiệu pháp môn Tịnh Độ dần suy tàn. Tôi nhắc mọi người, ngày nay, chúng ta tu hành, chúng ta không bám chấp vào hình thức, chúng ta cạo đầu, mặc quần áo nâu đen thì mọi người sẽ sợ, chúng ta phải bản thổ hoá, hiện đại hoá.

Ông Tổ của pháp môn không già, không bệnh, không chết đã mất từ lâu nhưng vẫn rất nhiều người tin theo pháp môn này, những người này học Phật, niệm Phật nhưng trong tâm của họ không có Phật. Nhiều người học đạo Thánh Hiền nhưng trong tâm không có Thánh Hiền mà chỉ có “*danh vọng lợi dưỡng*”. Chúng ta đem chuẩn mực Thánh

Hiền, đem giáo huấn của Phật giúp ích chúng sanh thì chính chúng ta sẽ có thành tựu. Lời của Phật, của Thánh Hiền đã được không gian thời gian kiểm chứng, chúng ta làm mà không có thành tựu đó là do trong tâm chúng ta không có các Ngài. Người xưa nói: **“Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau mồm rất họng chỉ uổng công”**.

Tổ Sư Đại Đức đã làm ra những bài pháp sinh động để cảnh tỉnh chúng ta, cư sĩ Bàng đặt toàn bộ tài sản lên thuyền, đẩy thuyền ra giữa sông, sau đó, ông đục thủng thuyền để thuyền chìm. Sau khi thuyền chìm, ông về nhà đan dép cỏ bán để sống qua ngày. Các Ngài làm ra biểu pháp để độ những người dính mắc vào tiền, địa vị. Chúng ta làm việc tốt mà chúng ta phiền não, dày vò thì **“việc tốt không bằng không việc gì”**.

Hòa Thượng cũng từng kể câu chuyện, có một thiền sư giết mèo, chế tượng Phật nấu nước, đó là các Ngài thị hiện ở tâm cao, để độ một số người dính mắc. Chúng ta bắt chước để làm thì chúng ta sẽ đọa Địa ngục. Người xưa kể câu chuyện, một chú bé nhìn thấy Ngài Tế Công ăn thịt chó, uống rượu, nên chú bé ăn trộm thịt, rượu của Ngài Tế Công nhưng chú bé nhận ra, thịt chỉ là củ cải, rượu chỉ là dấm. Chúng ta không thể hiểu những việc Thánh Nhân làm, các Ngài phá tướng để độ những người quá chấp tướng. Ngài Lục Tổ Huệ Năng, mười lăm năm sống trong đám thợ săn để trốn sự truy lùng của một số người, hằng ngày, Ngài đi cùng những người thợ săn, Ngài ăn rau luộc trong nồi nước thịt. Nếu thịt có lẫn trong rau thì Ngài cũng không bị động tâm. Chúng ta sống trong hoàn cảnh đó 15 ngày thì chúng ta đã **“hoàn nguyên”**, hiện nguyên hình **“bạch cốt tinh”**.

Chúng ta học Phật, niệm Phật thì trong tâm chúng ta phải có Phật, chúng ta học chuẩn mực của người xưa thì trong tâm chúng ta phải có người xưa. Nếu trong tâm chúng ta có Phật, có Thánh Hiền thì không ai có thể thay đổi được chúng ta. Chúng ta học Phật, học đạo Thánh Hiền nhưng trong tâm chúng ta không có các Ngài thì chúng ta sẽ dễ dàng thay đổi. Chúng ta còn trẻ, chúng ta phải phát tâm rộng lớn, phát nguyện để những anh linh đến với gia đình chúng ta sẽ là những người phát tâm hoằng dương Phật pháp, hoằng dương chuẩn mực Thánh Hiền, phục vụ chúng sanh. Ngày nay, phần lớn, mọi người mong muốn con của mình khô ngô, tuấn tú, giàu sang, vinh hiển.

Hòa Thượng nói: **“Trong tất cả mọi việc chúng ta phải cần mẫn, phấn chấn, nỗ lực”**. Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: **“Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành, nhất tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ”**. Ở thế gian, chúng ta có rất nhiều vai trò, bổn phận, chúng ta phải dốc hết trách nhiệm trong vai trò trách nhiệm của mình. Trong tu hành, chúng ta phải có pháp hỷ, pháp vị thì chúng ta mới có thể cần mẫn, phấn chấn, nỗ lực.

Trên Kinh Phật nói: **“Bồ Tát có một pháp duy nhất đó chính là tinh tấn”**. Chúng ta quán sát, hằng ngày, chúng ta đang **“tinh tấn”** hay **“tinh tướng”** ? Hằng ngày, chúng ta lan man, chệnh mảng thì chúng ta là phạm phu tội lỗi. Hòa Thượng từng nói: **“Ngài Viên Liễu Phàm chính là phạm phu tiêu chuẩn”**. Trước đây có người hỏi tôi, Hòa Thượng là vị Phật Bồ Tát nào thị hiện. Tôi nói: **“Hòa Thượng là một phạm phu tiêu**

chuẩn!”. Một phàm phu đạt đến tiêu chuẩn thì người đó chính là Bồ Tát. Mọi người thường tán tụng Hòa Thượng là một vị Phật Bồ Tát nào đó hóa thân nhưng Phật Bồ Tát đến thế gian thì các Ngài sẽ không bộc lộ thân phận. Tất cả phàm phu chúng ta cũng đều có thể đạt đến phàm phu tiêu chuẩn. Nếu người nào có một chút công hạnh thì họ cũng đều là Phật Bồ Tát đến thị hiện vậy thì chúng sanh chúng ta mãi mãi sẽ chỉ là chúng sanh. Chúng ta muốn vượt lên phạm vi của một phàm phu trở thành Bồ Tát thì chúng ta phải tinh tấn mọi lúc, mọi nơi, chúng ta phải luôn tinh tường đối với mọi việc.

Hòa Thượng nói: **“Trong tất cả các pháp, chúng ta muốn có công phu thì chúng ta phải thật làm. Trong Phật pháp chúng ta phải chân thật làm được những đạo lý mà Phật đã dạy, chúng ta chân thật làm được thì chúng ta sẽ chân thật thể hội được chỗ tốt của Phật pháp”**. Chúng ta không thật làm thì chúng ta sẽ không cảm nhận được chỗ tốt của Phật pháp. Trong cõi Trời, cõi Người không một sự giáo dục nào có thể tốt bằng giáo dục của nhà Phật. Có những người mang tượng Tam Thánh đi tặng người khác vì họ cho rằng không có thể giới Tây Phương Cực Lạc, không có Phật A Di Đà, đây là do họ không được dạy nên họ không biết giá trị của việc niệm Phật.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta không thể hội được một cách sâu sắc ơn đức của Phật Bồ Tát đối với chúng ta thì chúng ta sẽ không chân thật làm”**. Hòa Thượng nói đã lột tả được tâm cảnh của chúng sanh trong thời hiện đại, chúng ta không thật làm thì chúng ta nhất định không chân thật có thọ dụng. Chúng ta có thọ dụng là chúng ta có pháp hỷ, có pháp vị. Chúng ta có pháp hỷ, pháp vị thì chúng ta sẽ dám hy sinh phụng hiến, chí công vô tư, không mong cầu lợi dưỡng. **“Lợi dưỡng”** là do phước báu trong vận mạng chúng ta an bài. Người hoằng dương Phật pháp, hoằng dương chuẩn mực Thánh Hiền, phục vụ chúng sanh thì sẽ có rất nhiều phước báu. Tỷ lệ phước báu đến sẽ tỷ lệ thuận với tỷ lệ tâm của chúng ta. Chúng ta phát tâm 10% vì chúng sanh thì 10% phước báu sẽ quay về, chúng ta phát tâm 100% vì chúng sanh thì 100% phước báu sẽ quay về.

Năm 2019, khi chúng ta tổ chức Đại lễ tri ân ở Trung tâm hội nghị quốc gia, tôi mời một đoàn Phật tử từ Hà Nam đến tham gia, mọi người cảm thấy rất ngạc nhiên vì họ không nghĩ là chúng ta có thể tổ chức một sự kiện lớn như vậy. Khi đó, tôi nhắc họ nên giữ tâm an tĩnh bằng cách là niệm Phật. Khi chúng ta tổ chức sự kiện, tâm chúng ta rất nhẹ nhàng, đơn giản, điều này giống như ngày hôm qua, chúng ta vừa nấu một nồi bánh ú. Vài ngày nữa, đại lễ tri ân sẽ diễn ra nhưng ở đây, tôi đang chuẩn bị gạo nếp, đỗ, lá dong, củi để chuẩn bị làm bánh. Chúng ta làm mọi sự, mọi việc đúng chuẩn mực thì việc đó sẽ thành công. Chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ thật thể hội đạo lý mà Phật, Thánh Hiền đã dạy chúng ta. Chúng ta có pháp hỷ, pháp vị thì chúng ta sẽ không bỏ Phật pháp.

Năm 2000, mọi người đều lo sợ tai họa sẽ diễn ra nên rất nhiều người đến đạo tràng tu tập, ăn chay, chúng ta học Phật như vậy thì chúng ta sẽ không cảm nhận được giá trị

chân thật của Phật pháp. Chúng ta đang được học “điều tốt”, “điều tốt” này trong cõi Trời, cõi Người không có gì sánh được! Nhiều người chỉ cần một chút danh lợi thì đã bỏ học Phật, Hòa Thượng từng nói, 5000đ chúng ta không động tâm vậy thì 100.000đ , 1 tỷ chúng ta có động tâm không?

Chúng ta chân thật có pháp vị, pháp hỷ thì chúng ta mới có thể tinh tấn, dũng mãnh một cách đặc biệt. Chúng ta đã học hơn 1200 chuyên đề, tôi luôn thức dậy lúc 3 giờ 30 phút nhưng tinh thần tôi luôn rất phấn chấn. Trước đây, tôi dạy vào 4 giờ, mười năm trước, tôi dạy vào 3 giờ 40 phút, hiện tại, tôi dạy vào lúc 3 giờ 30 phút, thời gian của tôi không còn nhiều nên tôi phải tích cực. Chúng ta đặt ra quy tắc thì tự khắc cơ thể của chúng ta sẽ tuân theo. Tôi nói ra để mọi người kiểm chứng những lời tôi nói.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Kim Cang” Phật nói, Bồ Tát vô ngã tướng, vô nhân tướng, vô chúng sanh tướng, vô thọ giả tướng. Tâm địa chúng ta thanh tịnh, phá trừ ngã chấp thì chúng ta mới có thể tiêu trừ được nghiệp chướng”**. Phạm phu có đầy đủ bốn tướng nên phạm phu rất khó thay đổi định nghiệp của chính mình. Chúng ta luôn cảm thấy buồn ngủ thì đó chính là nghiệp chướng của chúng ta. Có những người vừa đi kinh hành vừa ngủ, vừa ngáy.

Cách đây mấy chục năm, nếu đến giờ học mà tôi vẫn chưa muốn dậy thì tôi sẽ lăn người xuống đất, khi “ma ngủ” bay mất thì tôi liền tỉnh táo. Chúng ta muốn tiêu trừ nghiệp chướng thì chúng ta phải dụng tâm một cách mạnh mẽ. Nếu chúng ta không dụng tâm thì chúng ta sẽ bị nghiệp chướng sai sử.

Hòa Thượng nói: **“Phạm phu có tất cả những lỗi lầm là vì chúng ta có cái ta, có chính mình. Chúng ta phải giữ tâm địa thanh tịnh, chân thật tu hành, đạ**m** b**ạ**c với d**ụ**c v**ọ**ng”**. Chúng ta thường luôn làm và lo nghĩ vì chính mình. Chúng ta có “cái ta” thì chúng ta có “danh vọng lợi dưỡng”, “tự tư tự lợi”, hưởng thụ “năm dục sáu trần”, khởi “tham, sân, si, mạn”. Hằng ngày, chúng ta muốn giảm đi những mong muốn riêng, không có mong muốn cho riêng mình thì chúng ta mong muốn cho chúng sanh. Có người nói, họ muốn chuyển một phần để hỗ trợ tôi, một phần cho từ thiện nhưng tôi nhắc họ chuyển hết để làm từ thiện.

Người xưa nói: **“Nhân phi Thánh hiền, thực năng vô quá. Quá nhi năng cải, thiện mạc đại yên”**. Con người không phải Thánh Hiền, không ai là không có lỗi, không có dục vọng. Chúng ta phải chuyển từ mong muốn cho mình thành mong muốn cho tất cả chúng sanh, chúng ta làm được điều này thì dục vọng sẽ chuyển thành nguyện lực. Thí dụ, chúng ta muốn ăn bánh ú thì chúng ta gói 100 cái, chúng ta chỉ ăn một vài chiếc còn lại biếu chúng sanh. Chúng ta muốn có tiền thì chúng ta tặng hết số tiền của mình cho mọi người vậy thì những tư dục của chúng ta sẽ dần tan biến.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta đạ**m** b**ạ**c với d**ụ**c v**ọ**ng vậy thì yêu ma quỷ quái không thể chướng ngại được chúng ta”**. Chúng ta có chướng ngại là do chúng ta không đạ**m**

bạc đối với dự vọng, chúng ta mong muốn cho chính mình. Chúng ta đăm bực đối với những mong muốn riêng tư thì chúng ta sẽ không còn chướng ngại.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!